

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Witte Donderdag.
Jezus ligt met zijn leerlingen aan tafel.
Het is het Laatste Avondmaal.
En dan neemt Jezus het Brood
en breekt het.
De leerlingen kijken met grote aandacht.
Jezus breekt het Brood.
Dat heeft Hij al zo vaak gedaan.
Maar deze avond is het anders.

Jezus nam dus het Brood, dankte en zegende het
en toen gebeurde het:
Hij brak het Brood.
Anders?
Ja, heel anders!
Want na deze maaltijd zou Jezus
worden overgeleverd.
Gevangen genomen worden in de handen van de mensen.
Hij zou voor Pilatus worden gebracht.
En diezelfde middag, Goede Vrijdag, drie uur
zou Hij worden gekruisigd aan dat kruis op Golgotha.
Zijn Lichaam gebroken aan dat kruis op Golgotha.
Gebroken.
Daarom was het breken van het Brood
deze keer zo geheel anders dan anders.

Want wat betekent dat toch,
dat breken van het Brood?
Misschien mag ik u eerst even meenemen
naar een hele eenvoudige vergelijking.
Vorige week was ik bij mijn tandarts
in Amsterdam voor controle.
En daar zag ik in een kunstenaarswinkeltje
ineens iets heel moois.
Het stond midden in de etalage opgesteld.

Een wit rond schoteltje,
maar dan gebroken in twee stukken.
Twee helften.
En op het breukvlak van die twee helften
had de kunstenaar heel mooie blinkend goud gelegd.
Echt heel mooi. Blinkend goud.

En toen moest ik ineens denken aan
Jezus die het Brood breekt.
Want weet u, breken staat ook voor lijden.
Het lijden van Goede Vrijdag.
Maar ook wij kennen lijden.
Ook wij kennen breuken in ons leven.
Breuken in ons hart.
Een vriendschap die anders is gelopen
dan je had gehoopt.
Mensen die je beledigd hebben.
Mensen die je verkeerd begrijpen.
Je gezondheid die het soms laat afweten.
Het moeten missen van dierbaren.
Of mensen die je in de steek hebben gelaten.
Allemaal kennen wij wel ons verdriet en ons eigen lijden.

Jezus heeft dat lijden allemaal zelf willen meemaken
op die Goede Vrijdag op dat kruis op Golgotha.
Onze gebrokenheid.
Maar nog meer.
Hij heeft dat niet alleen aan den lijve willen ervaren.
Hij legt er ook nog een laagje goud op.
Precies op die pijnlijke breukvlakken.
Want het blijft niet altijd Goede Vrijdag.
Het wordt ook nog Pasen.
Dan verandert Jezus ons verdriet in goud.
Dan wordt verdriet omgevormd tot vreugde.
Niet alle breuken kunnen geheeld worden.
Maar in dat geval wil de Heer
er wel een laagje goud op leggen.

En dan is er nog een betekenis
voor dat breken van het Brood.
Jezus is ook het Lam Gods, dat geslacht wordt.
Ook weer gebroken.
En zo nam Jezus, als het geslachte Lam Gods
onze zonden op zich.
"Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld."

Wij praten niet meer zo graag over zonde.
Maar toch is er één zonde,
die wij allemaal wel kennen.
Egoïsme.
En dat egoïsme kan allerlei vormen aannemen,
ook al doen we nog zo ons best
om dat te verbergen:
Je zelf heel belangrijk vinden.
Alleen aan jezelf denken.
Eigenwijs zijn.
Het altijd beter willen weten dan anderen,
en anderen maar domme mensen vinden.
Ons egoïsme kan allerlei vormen aannemen.

Maar hoe komen we daar van af?
Ook hier breekt Jezus voor ons weer het Brood.
Want ons egoïsme moet eigenlijk gebroken worden.
En weet u wat er dan gebeurt?
Ik zou bijna zeggen hetzelfde als wanneer je
een tulpenbol in de grond stopt.
Ineens komt er een hele mooi tulp uit.
De tulp breekt los uit de bol.
Ineens wordt ons egoïsme veranderd
in wie wij eigenlijk ten diepste zijn.
Een mens die wil liefhebben.
God liefhebben, je naaste en jezelf.

In de Eucharistie kennen we de Consecratie.
Het moment dat de priester de woorden van Jezus
mag uitspreken over Brood en Wijn:
"Dit is mijn Lichaam, dit is mijn Bloed."
Dat is het heilige moment van de Consecratie.

Maar in de Eucharistie is er ook een moment
van het breken van het Brood.
De priester doet dat precies
vóór het uitreiken van de Heilige Communie.
Het koor zingt dan het Agnus Dei
of we bidden het samen:
"Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld."
En dan breekt de priester in stilte het Brood.
Ook dat is dus een heilig moment.
Ik doe dat altijd een beetje dicht bij de microfoon
zodat u het ook kan horen.

Jezus brak het Brood.
Zijn eigen Lichaam en Bloed.
En dat deed Hij om ons te genezen
of om een gouden randje te leggen
op onze pijnlijke breukvlakken.
En om ervoor te zorgen
dat die mooie tulp,
soms opgesloten in ons egoïsme,
in volle vrijheid mag uitbreken.
Dat mogen wij vanavond vieren.
Amen.